

воръ ше му дамъ! Не е ли по-добрѣ да си офейкамъ, докато главицата ми е на плещитѣ!» Намисли това и рѣщава да бѣга, щомъ пропѣятъ третитѣ пѣтли.

А пакъ царския прѣстенъ били откраднали пакъ царски хора: слугата му, фойтонджията и готвачътъ му. Въ туй врѣме, когато прочутиятъ гледачъ се готвилъ да бѣга, тѣ и тримата стоели въ една близка стая и си приказвали.

— Лошо, момчета! Ами ако гледачътъ ни познае? Какъвъ джовапъ ще даваме на царя?.. Подлагай глава, и повече нищо!...

— Я да погледнемъ прѣзъ ключалната дупка! — обадилъ се единъ отъ крадцитѣ: — ако той не гледа — ще мълчимъ; ако гледа, нѣма какво да се прави — ще му дадемъ прѣстена и ще го помолимъ а не ни обажда на царя.

Отишълъ слугата да гледа, а въ това врѣме пропѣлъ първиятъ пѣтелъ. — «Слава тебѣ, Господи!» продумва гледачътъ; — «единъ вече се обади, трѣбва да се чакатъ и другитѣ». Изплашилъ се слугата и тича при другаритѣ си: Злѣ е, момчета; позна ме, дяволъ да го вземе! Едвамъ надникнахъ въ дупката и чувамъ го говори: «Единътъ вече се обади; трѣбва да чакамъ и другитѣ!» — Почакай, и азъ ще ида да гледамъ! казва кучерътъ. Запѣли вторитѣ пѣтли. Гледачътъ пакъ продумва: «Слава тебѣ, Господи! и втория дочакахъ; остава още единъ». — «Лошо, братя, и мене ме позна!»

Тогава готвачътъ казва:

Момчета, ще ида и азъ; ако и менъ познае, не ни остава друго, освѣнъ да се хвърлимъ въ краката му и да го молимъ за прошка.

Пропѣли и трети пѣтли, и то тъкмо тогава, когато готвачътъ надникналъ да гледа.

«Слава Богу! и третиятъ се обади!» — казва гледачътъ и отваря вратата, за да бѣга. Щомъ го виждатъ крадцитѣ, падатъ на колѣнѣ и го молятъ:

— Смили се надъ насъ, не обаждай на царя!

— Добрѣ, прощавамъ ви! казва гледачътъ, взема прѣстена и го хвърля подъ одъра.

На сутринта царътъ попиталъ:

— Какъ е, гледачо? Научи ли, кой е открадналъ прѣстена?

— Научихъ, царю честити; прѣстенътъ ти се търкаля подъ одъра. Ей го!

Царътъ щедро наградилъ гледача и заповѣдалъ да го нахранятъ, да го напоятъ, а самичккъ отишълъ да се разходжа въ градината си. На връщане той хваналъ единъ брѣмбаръ, стисва го въ шепата си и отива при гледача.

— Ако си гледачъ, кажи, какво има въ ржката ми!

Гледачътъ се изплашва и си хортува:

— Сега, Брѣмбаро, падна въ царскитѣ ржци!

Право, право имашъ, гледачо! — казалъ царътъ и още повече наградилъ гледача.

Разказва Т. Бонковъ.

Задачи

1. Въ една пуста гора единъ изгладнѣлъ пжтникъ сварилъ трима души, тъкмо що се канѣли да ядатъ. Единиятъ ималъ два хлѣба, а другитѣ по единъ. Пжтникътъ имъ се помолилъ да го гостятъ, като обѣщалъ, че ще имъ плати. Тѣ се съгласили. Всички яли, докато се свършилъ хлѣбътъ. На отиване пжтникътъ имъ далъ единъ левъ. — Какъ си сж го подѣлили тримата?

2. Въ една чиния имало 6 ябълки, които 6 дѣца раздѣлили помежду си, но тъй, че всѣко дѣте зело по ябълка, и въ чинията пакъ останала една. — Какъ сж извършили това?

Задава: А. Л-нъ.